

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5
THE TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT THROUGH
LITERATURE-BASED APPROACH WITH REAP STRATEGY TO DEVELOP
ANALYTICAL THINKING ABILITY OF ELEVENTH GRADE STUDENTS

Received: April 10, 2023

Revised: May 10, 2023

Accepted: May 22, 2023

อิสริยาภรณ์ พึ่งจิตร^{1*} และกาญจนา วิชญาปกรณ์²
Itsariyaphorn Phuengjit^{1*} and Kanchana Witchayapakorn²

*Corresponding author, Email: itsariyaphuengjit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP 2) แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test dependent และ t-test One sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $S.D. = 0.65$)

คำสำคัญ: วรรณคดีเป็นฐาน, กลวิธี REAP, ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

¹ นิสิตระดับปริญญาโท, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹ M.A. student, Education Program in Thai Language, Faculty of Education, Naresuan University

² รองศาสตราจารย์, ดร., คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร

² Assoc. Prof., Dr., Faculty of Education, Naresuan University

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the Analytical Thinking ability of Eleventh Grade Students before and after Learning Management through Literature-Based Approach with REAP Strategy, 2) to compare the Analytical Thinking ability of Eleventh Grade Students after Learning Management through Literature-Based Approach with REAP Strategy with the criteria of 80 percentage, and 3) to study the satisfaction of Eleventh Grade Students by using Literature-Based learning management with REAP strategies. The sample consisted of Eleventh Grade Students in the academic year 2022 at BangkrathumPittayakom School, which was obtained by Purposive Sampling. The Research instrument consists of 1) Lesson plan by using Learning Management through Literature-Based Approach with REAP Strategy, 2) The test Analytical Thinking ability, and 3) Assessment of students' satisfaction with Literature-Based learning management in conjunction with REAP strategies. The statistics used in data analysis were the average, percentage, standard deviation, t-test dependent and t-test one sample. The results of this research were shown as follows 1) The Analytical Thinking ability of Eleventh Grade Students after Learning Management through Literature-Based Approach with REAP Strategy was statistically significantly higher than before using it at the .05 level 2) The Analytical Thinking ability of Eleventh Grade Students after Learning Management through Literature-Based Approach with REAP Strategy was statistically significantly higher than the criteria 80 percent threshold at the .05 level and 3) Eleventh Grade Students satisfaction toward Learning Management through Literature-Based Approach with REAP Strategy was at the highest level. (\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.65)

Keywords: Literature-based approach, REAP strategy, Analytical thinking ability

บทนำ

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมโลกดิจิทัล และยุคแห่งข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ การเรียนรู้และการบริโภคข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากเทคโนโลยีต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงและก้าวไกลไปอย่างรวดเร็วโดยไร้ขีดจำกัด การดำรงชีวิตของมนุษย์จึงต้องมีการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อการดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุข โดยการเรียนรู้ปรับตัว รอบรู้เทคโนโลยี และทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งต้องอาศัยทักษะการคิดวิเคราะห์ในการรับข้อมูล พิจารณาไตร่ตรองเหตุผล เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาจึงควรมุ่งพัฒนาคุณภาพประชากรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้บุคคลสามารถนำไปใช้จัดการข้อมูลต่าง ๆ และสรุปเป็นความรู้เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในยุคข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีความสุข ดังที่สุริรัตน์ อักษรกาญจน์ (2562, หน้า 37) ได้กล่าวว่า การใช้ชีวิตในยุคข้อมูลข่าวสารจำเป็นต้องเตรียมคน ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญให้มีความพร้อมในการรับรู้ เข้าใจ คิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาของตน สังคมและประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การคิดวิเคราะห์เป็นทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์และกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศการจัดการศึกษาจึงต้องพัฒนาคุณภาพและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษาไว้ในหมวดที่ 4 มาตรา 24 สรุปได้ว่า ครูควรเน้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเน้นฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้เพื่อนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหา ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น มีนิสัยรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 21-25) นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนไว้ 5 ประการ โดยสมรรถนะสำคัญที่สองกล่าวถึงความสามารถในการคิดของผู้เรียน ซึ่งเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 6-7) ดังนั้นความสามารถในการคิดวิเคราะห์จึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพราะกระบวนการคิดวิเคราะห์เป็นทักษะพื้นฐานที่ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดด้านอื่น ๆ ที่สูงขึ้น ช่วยให้รู้ข้อเท็จจริงทราบเหตุผล เข้าใจความเป็นมาของสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิด เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารพัฒนาความรู้และพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ เพื่อให้บุคคลมีความสามารถในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีทั้งหมด 5 สาระ คือ สาระการเรียนรู้ในด้านทักษะ 3 สาระ ประกอบด้วย สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด โดยการเรียนรู้ทั้ง 3 สาระมีการเชื่อมโยงกับสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 38) ซึ่งแต่ละสาระสามารถนำมาบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามธรรมชาติของภาษาที่ต้องพัฒนาทักษะแต่ละด้านให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดการใช้วรรณคดีเป็นฐาน (Literature-Based approach) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงสาระการเรียนรู้หรือทักษะทางภาษาเข้าด้วยกันตามธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ ส่งผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษา ส่งเสริมทักษะการคิด และเสริมสร้างพัฒนาการด้านการเรียนรู้ การอ่าน การคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน (Custodio and Sutton, 1998 อ้างถึงใน ชวรินทร์ พงษ์ผจญ, 2562, หน้า 102) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยแนวคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบัน ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เลือกสรรวรรณคดี 2) พิจารณาตัวชี้วัด 3) ระบุชุดผลงานสำคัญ และ 4) สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ (ชวรินทร์ พงษ์ผจญ, 2562, หน้า 106-108)

จากการศึกษากระบวนการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ในขั้นตอนที่ 4 สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะต้องเลือกหรือออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ

ทางภาษาและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ รวมทั้งช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบและวิธีการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะทางภาษาของนักเรียน คือ กลวิธี REAP ซึ่งพัฒนาโดย Eanet & Manzo (1976, P.647-648) โดยสรุปได้ว่า กลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน สามารถวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ผ่านกระบวนการทางความคิดและกระบวนการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์แล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะการคิด การอ่านและการเขียนของนักเรียนไปพร้อม ๆ ส่งผลให้นักเรียนมีศักยภาพในการอ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในเนื้อหาอื่น ๆ ในห้องเรียนได้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) R-Read อ่านบทอ่านที่กำหนด 2) E-Encode การบันทึกข้อมูล 3) A-Annotate การเขียนอธิบาย และ 4) P-Ponder การสะท้อนผล หากนักเรียนปฏิบัติและลงมือกระทำตาม 4 ขั้นตอนดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง โดยขั้นตอนของกลวิธี REAP นับว่าเป็นการบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานได้ครอบคลุมทั้ง 5 สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรนำกลวิธี REAP มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน จะสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยกำหนดขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 เลือกสรรวรรณคดี คือ การเลือกวรรณคดีในบทเรียนเพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 2 พิจารณาตัวชี้วัด คือ การเลือกตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับการความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเหมาะสมกับเนื้อหาของวรรณคดีให้ครอบคลุมตัวชี้วัดทั้ง 5 สาระ ขั้นที่ 3 ระบุผลงานสำคัญ คือ การกำหนดผลงานสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนหรือหลังเรียน และขั้นที่ 4 สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวรรณคดี ตอบสนองตัวชี้วัด และพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) R-Read การอ่านข้อความ คือ ผู้เรียนอ่านวรรณคดีที่กำหนด เพื่อค้นหา คำศัพท์ยาก คำศัพท์สำคัญ และจับใจความสำคัญของวรรณคดีที่อ่าน 2) E-Encode การบันทึกข้อมูล คือ นักเรียนสรุปวรรณคดีที่อ่านและเรียบเรียงตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเอง 3) A-Annotate การเขียนอธิบาย คือ นักเรียนเขียนอธิบายและสะท้อนผลจากการอ่านวรรณคดีและคิดวิเคราะห์ โดยกำหนดรูปแบบการเขียน 7 รูปแบบ ได้แก่ การเขียนเชื่อมโยงความรู้ด้วยตนเอง การเขียนสรุปความ การเขียนสรุปแนวคิด การเขียนเชิงตั้งคำถาม การเขียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การเขียนระบุความตั้งใจ และการเขียนระบุแรงจูงใจ โดยขั้นตอนนี้เป็นภาระเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ประกอบการเขียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ 4) P-Ponder การสะท้อนผล คือ นักเรียนสะท้อนผลจากการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ โดยนำเสนองานเขียนของตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 123 คน พบว่า นักเรียนขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ไม่สามารถตีความและแยกแยะสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่เรียนอย่างถ่องแท้ โดยสังเกตได้จากผลการสอบคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนตามแนวทางของโปรแกรมสมรรถนะของนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) ซึ่งเป็นการวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น และเสนอแนวคิดใหม่จากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

โดยผลการทดสอบของนักเรียนมีผลคะแนนในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 38.75 และเมื่อพิจารณาจากคะแนนรายบุคคล พบว่านักเรียนมีผลคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ถึงปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด สะท้อนให้เห็นได้อย่างเด่นชัด ว่าหากนักเรียนขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ย่อมส่งผลกระทบต่อผลคะแนนทดสอบต่าง ๆ รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอีกด้วย การคิดวิเคราะห์จึงมีความสำคัญ และเป็นประเด็นสำคัญอันดับต้น ๆ ที่ครูผู้สอนควรแก้ปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องราวหรือข้อมูลที่อ่าน สามารถพิจารณาสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และสามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้หากวิเคราะห์สาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน คือ ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูไม่บรรลุจุดประสงค์ กล่าวคือ ครูผู้สอนยังเน้นการสอนเนื้อหาบรรยายให้นักเรียนจำมากกว่าการสอนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและปฏิบัติ ขาดกลวิธีหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสม รวมทั้งขาดการวางแผนบูรณาการและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเนื้อหาสาระในรายวิชาภาษาไทยมีจำนวนมาก การสอนตามลำดับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในบางสาระ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

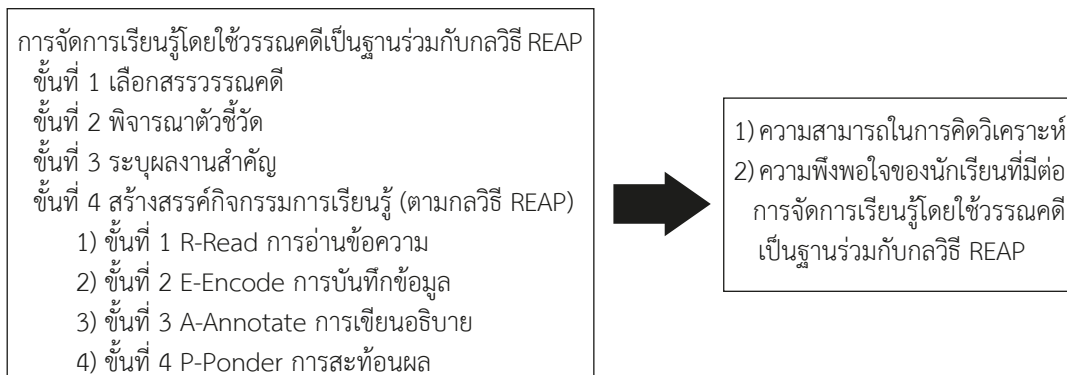
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 123 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย 3 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
2. แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัด
- 1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎี และหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP

1.3 สังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 เลือกสรรวรรณคดี ขั้นที่ 2 พิจารณาตัวชี้วัด ขั้นที่ 3 ระบุผลงานสำคัญ และขั้นที่ 4 สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) R-Read การอ่านข้อความ 2) E-Encode การบันทึกข้อมูล 3) A-Annotate การเขียนอธิบาย และ 4) P-Ponder การสะท้อนผล

1.4 ศึกษาและคัดเลือกวรรณคดีในแบบเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระของวรรณคดีที่สามารถบูรณาการได้ครบทุกสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยวรรณคดีที่คัดเลือกมีทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ 1) ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี 2) บทละครพุดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา 3) ลิลิตตะเลงพ่าย และ 4) โคลนติดล้อ ตอน ความนิยมเป็นเสมียน

1.5 สร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP

1.6 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เนื้อหาวรรณคดีที่เลือกเป็นแกนกลางในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาในการเรียน 12 ชั่วโมง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง บทละครพุดคำฉันท์ เรื่อง มัทนะพาธา
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง โคลนติดล้อ ตอน ความนิยมเป็นเสมียน

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องขอคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่อง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert's five scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 130) แล้วนำไปวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ต้องมีค่าเฉลี่ย (X) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 ซึ่งผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความเหมาะสมในภาพรวม มากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.52)

1.9 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียน

บางกระทุ่มพิทยาคม จำนวน 32 คน จากนั้นนำเสนอผลที่ได้จากการทดลองใช้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขโดยผลการทดลองใช้ (Try out) มีข้อปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องแล้วจัดพิมพ์เป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบจำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเขียนข้อสอบและวิธีการสร้างข้อสอบปรนัย การวัดและประเมินผล และขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามโครงสร้างตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 สร้างแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ นำไปใช้จริง 30 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking) โดยใช้เกณฑ์การวัดตามแนวคิดของบลูม (Bloom) ซึ่งแบ่งการคิดวิเคราะห์เป็น 3 ด้าน ได้แก่ วิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ

2.3 นำแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออกหรือนำมาปรับปรุง ซึ่งผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม จำนวน 40 คน ที่เคยเรียนเนื้อหาวิชาภาษาไทย สาระวรรณคดีและวรรณกรรมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้ว เพื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

2.6 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน และทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และพิจารณาจากเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.43-0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.87

2.7 นำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด มาหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยกำหนดว่าต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

2.8 นำแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ได้มาจัดทำเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อและสลับตัวเลือก จากนั้นจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ทั้งรูปแบบ วิธีการและขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ และกำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert's five scale) คือ มากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด โดยมีรายการสอบถามทั้งหมดจำนวน 15 ข้อซึ่งแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ ได้แก่ ด้านเนื้อหาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ได้รับ

3.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80-1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 ขึ้นไปทุกข้อ

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One-group pretest-posttest design) เพื่อวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมแล้ว นำไปใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.2 ดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง

3.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP โดยใช้แบบวัดความสามารถชุดเดิมแต่สลับข้อและสลับตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.4 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เวลาหลังจากที่ทำการทดสอบหลังเรียน

4. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการทดลอง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยนำคะแนนของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ One sample

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	32	30	17.75	2.49	9.06	1.61	31.94*	0.0000
หลังเรียน	32	30	26.81	1.77				

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 17.75 คะแนน

และ 26.81 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้พบว่า คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80	\bar{X}	S.D.	% of Mean	t	Sig.(1-tailed)
หลังเรียน	32	30	24	26.81	1.768	89.38	9.00*	0.0000

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP โดยถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 เทียบเท่ากับคะแนน 24 คะแนน ผลการทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 26.81 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนหลังเรียน พบว่า นักเรียนคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.52	0.65	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้	4.55	0.63	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.45	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	4.51	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.65) โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพอใจสูงสุด คือ ด้านการจัดการชั้นเรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.63) ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรองลงมาคือ ด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.65) และด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.69)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.65)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานสามารถบูรณาการตัวชี้วัดในสาระภาษาไทยได้ครบทุกสาระ และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ผ่านตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ที่นำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ ดังที่ ชวิน พงษ์ผจญ (2562, หน้า 118-119) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานต่อผู้เรียนว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อการเรียนวรรณคดีที่เน้นการท่องจำเนื้อหาหรือตัวบท มาเป็นการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงบทเรียนกับประเด็นต่าง ๆ ในชีวิตจริง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานสามารถนำไปบูรณาการร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ได้อย่างหลากหลาย โดยผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการร่วมกับกลวิธี REAP ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านกระบวนการที่เป็นลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากขั้นตอนที่ 1 R-Read ครูผู้สอนคอยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจวรรณคดีที่อ่านโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิดให้นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน ขั้นที่ 2 E-Encode สรุปวรรณคดีที่อ่านและเรียบเรียงตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเองในชั้นนี้นักเรียนได้ฝึกเรียบเรียงภาษาและความคิดของตนเองเพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในการอ่านวรรณคดี ขั้นที่ 3 A-Annotate เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจและสรุปใจความสำคัญจากวรรณคดีที่อ่านได้จากขั้นที่ 1-2 แล้ว ในขั้นนี้นักเรียนจะได้สะท้อนผลจากการอ่านและฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านการเขียนประเภทต่าง ๆ โดยเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ประกอบการเขียน เช่น การเขียนเชิงตั้งคำถาม การเขียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น และขั้นที่ 4 P-Ponder นักเรียนสะท้อนผลโดยนำเสนองานเขียนของตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้พิจารณาและเปรียบเทียบงานเขียนของตนเองกับเพื่อน ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ไปด้วย ดังนั้น กลวิธี REAP จึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพร สายกฤษณะ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สะท้อนให้เห็นได้อย่างเด่นชัดว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์

สูงขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานและกลวิธี REAP พบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธี เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาพัฒนาาร่วมกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการหลัก 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เลือกสรรวรรณคดี ผู้วิจัย เลือกวรรณคดีในบทเรียนเพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกวรรณคดีที่สามารถวิเคราะห์ เชื่อมโยงเนื้อหา ตัวละคร คุณค่าของเรื่องกับประสบการณ์ของนักเรียนได้ เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ขั้นที่ 2 พิจารณาตัวชี้วัด ผู้วิจัยพิจารณาเลือกตัวชี้วัดที่ สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้ครอบคลุมตัวชี้วัดทั้ง 5 สาระ ขั้นที่ 3 ระบุผลงานสำคัญ ผู้วิจัยกำหนดผลงานสำคัญ โดยเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการสร้างสรรค์ผลงาน และขั้นที่ 4 สร้างสรรค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวรรณคดี ตอบสนองตัวชี้วัดและการพัฒนา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ครบถ้วนและได้รับการพัฒนาความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์และทักษะทางภาษาในลักษณะองค์รวมไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของการเรียน ภาษาที่ต้องพัฒนาทักษะแต่ละด้านอย่างสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับ สุนันทา อาจสัตรู (2559) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และคะแนนการตอบแบบทดสอบอัตนัยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่ม ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกาญจนา วงศ์กรด (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากกระบวนการการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน ในขั้นตอนที่ 4 สร้างสรรค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำกลวิธี REAP มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 R-Read นักเรียนอ่านวรรณคดีที่กำหนด เพื่อค้นหา คำศัพท์ยากหรือคำศัพท์สำคัญ และจับใจความสำคัญของวรรณคดีที่อ่าน โดยผู้วิจัยได้สอดแทรกให้นักเรียนได้ ฝึกการวิเคราะห์องค์ประกอบของวรรณคดี และเชื่อมโยงหลักภาษาโดยวิเคราะห์คำศัพท์ที่พบในเรื่อง ขั้นที่ 2 E-Encode นักเรียนสรุปวรรณคดีที่อ่านและใช้กระบวนการคิดในการเรียบเรียงตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของ ตนเอง โดยนักเรียนทำใบงานและตอบคำถามสั้น ๆ เป็นการฝึกคิดวิเคราะห์จากการอ่านอย่างเป็นระบบ ขั้นที่ 3 A-Annotate นักเรียนเขียนอธิบายและสะท้อนผลจากการอ่านวรรณคดีผ่านการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ โดยใน ขั้นนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญในการฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ให้กับนักเรียน โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการเขียนที่ช่วย ส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เช่น การเขียนเชื่อมโยงความรู้ด้วยตนเอง เป็นการให้นักเรียนฝึกวิเคราะห์ จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง การเขียนเชิงตั้งคำถาม ฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามที่นำไปสู่แนวคิดหลักของเรื่อง หรือตั้งคำถามเพื่อ วิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละคร การเขียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์ นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ซึ่งเป็นพื้นฐานของ การวิพากษ์วิจารณ์ โดยวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของตัวละคร เพื่อนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครใน

วรรณคดีได้อย่างสร้างสรรค์ และขั้นที่ 4 P-Ponder นักเรียนนำเสนองานเขียนของตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้สอดแทรกให้นักเรียนได้ฝึกวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่าของการเรียนวรรณคดี กลวิธี REAP จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับนักเรียนในทุก ๆ ขั้นตอน สอดคล้องกับวีรภัทร ศุภรสิงห์ (2562) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนควบคู่ไปกับทักษะอื่น ๆ ในภาษาไทยในลักษณะทักษะสัมพันธ์ตามธรรมชาติของการเรียนภาษา และผู้วิจัยได้เลือกวรรณคดีที่มีเนื้อหาสามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของนักเรียนและสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้นักเรียนสนใจวรรณคดี และรู้สึกว่าการวรรณคดีไม่ใช่เรื่องไกลตัว นอกจากนี้นักเรียนยังได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับที่สูงขึ้น โดยมีครูคอยให้คำแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สามารถทำกิจกรรมในการคิดวิเคราะห์ได้อย่างสนุกสนาน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานตนเองกับเพื่อนในห้องเรียน ทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดกว้าง และเห็นคุณค่าของผลงานตนเอง สอดคล้องกับกาญจนา วงศ์กรด (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ทำให้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น โดยมีกิจกรรมและชิ้นงานที่หลากหลายในการฝึกฝนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน มีกระบวนการกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลภายในชั้นเรียนซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้นาน ดังนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

2. จากการทดลองของผู้วิจัยพบว่า ในขั้นที่ 2 E-Encode และขั้นที่ 3 A-Annotate ของกลวิธี REAP ในการจัดการเรียนรู้ครั้งแรก ครูควรอธิบาย ให้ความช่วยเหลือ และข้อเสนอแนะในการเขียน โดยมีตัวอย่างหรือแนวทางในการเขียนให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาในงานเขียนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP สามารถพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดควบคู่กันไปได้ ดังนั้นควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับกลวิธี REAP ที่มีต่อทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการเขียนสรุปความ การเขียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การคิดเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งขึ้นอยู่กับทางเลือกประเภทงานเขียนในขั้นที่ 3 A-Annotate ให้ตรงกับความต้องการในการพัฒนา

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานสามารถบูรณาการร่วมกับวิธีการสอน หรือนำนวัตกรรม เช่น แบบฝึกทักษะ แบบเรียนสำเร็จรูป มาใช้ร่วมกันเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้นอกเวลา ดังนั้นควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบหรือวิธีการสอนอื่น ๆ ซึ่งสามารถบูรณาการร่วมกันได้ในขั้นที่ 4 สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถหรือทักษะด้านอื่น ๆ ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2546). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา วงศ์กรด. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเชิงบูรณาการ โดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก PERMA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*, สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชวิน พงษ์ผจญ. (2562). การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน: แนวคิดแนวทางปฏิบัติ และประเด็นที่ควรพิจารณา. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ*, 26(2), 95-125.
- ณัฐพร สายกฤษณะ. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นจาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/3107>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วีรภัทร ศุภรสิงห์. (2562). *ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*, สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เชียงใหม่. สืบค้นจาก <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/696/1/gs591130124.pdf>
- สุนันทา อาจสัตรู. (2559). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนบุญถัมภ์ลำพูน (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. สืบค้นจาก <http://cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/1639>

- สุรรัตน์ อักษรกาญจน์. (2562). การคิดวิเคราะห์: การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบแอดวอร์ซอร์มร่วมกับ
การใช้คำถามระดับสูง. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 7(1), 35-62.
- Custodio, B., & Sutton, M. J. (1998). Literature-Based ESL for Secondary School Students. *TESOL
Journal*, 7(5), 19-23.
- Marilyn G. Eanet, & Anthony V. Manzo. (1976). REAP - A Strategy for Improving Reading/Writing/
Study Skills. *Journal of Reading*, 19(8), 647-652.